

Forhold har egget til Forbrydelsen, i det Mindste være Vagtarrest i 30 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Udarter saadan Vold til egentlig Mishandling, eller er der andre særdeles skjærpnde Omstændigheder tilstede, ansees den Skyldige med Fængsel i anden Grad eller Embeds Fortabelse, saafremt han ikke efter den borgerlige Straffelov har forskyldt større Straf.

Den høiere Foresatte, som er tilstede ved saadan ulovlig Medfart imod sine Undergivne og ikke strax skrider ind for at standse den, behandles efter Reglen i § 127.

§ 132.

Bestemmelserne i § 131 komme ikke til Anvendelse, naar det bliver nødvendigt at anvende legemlig Magt imod en Undermand for at afværge et voldeligt Angreb af ham eller for under Fægtning, under Oprør eller under andre Omstændigheder, som udfkræve Krigslydighedens strengeste Haandhævelse, at tvinge en u lydlig Undergivne til usfortøvet at efterkomme Befalinger, som sigte til at forhindre eller standse Flugt, Oprør, Plyndring, Voldsomheder eller andre grove Forbrydelser, eller tvorigt i yderste Nød og paatrængende Fare gives til at afvende Ulykke eller fremme Krigens Diemed. Magt kan i disse Tilfælde lovlig anvendes, og den Skyldige, som derved kommer til Skade eller endog omkommer, tager Skade for Gjengjæld eller ligger paa sine Gjærntinger. Dog, hvis det er aabenbart, at der er anvendt haardere Tvangsmidler, end til Diemedets Opnaaelse kunde ansees nødvendigt, bliver det at undersøge, om dette efter Omstændighederne bør tilregnes som forvættligt eller uagtsomt. I sidste Tilfælde idømmes der ham en passende Fængselsstraf.

Heller ikke er det Myndigheds Misbrug, hvis en Overmand, naar flere menige Krigsmænd i Forening gjøre sig skyldige i Forhaanelser mod ham, truende Sammenstimlinger eller andre grove Forseelser, og ikke paa Befaling vende tilbage til Lydighed, søger at skaffe sine til sieblikkelig at gjenoprette Lydighed og Orden sigtende Befalinger Virkning ved paa Stedet at tildele eller lade tildele een eller flere af de Gjenstridige enkelte Slag med Klinge eller Rotting.

Den, der har været i noget saadant Tilfælde, som ovenfor omhandles, bør derom afgive Melding.

§ 133.

Den, som gjør sig skyldig i beffjæmmende Ubladelser eller Forhold imod Undermænd eller i drilende eller anden upassende Udsærd mod dem, ansees med Fængsel.

§ 134.

Den, som forsømmer at uddele eller lade uddele til sine Undergivne i rette Tid eller forsætlig fordeler paa urigtig Maade Lønning, Fødemidler, Klædningsstykker, Krigsbytte eller andre Gjenstande, som tilkomme dem, eller ulovlig afkorter Noget dert, skal straffes med Fængsel. I Tilfælde af Gjentagelse eller andre skjærpnde Omstændigheder kan en Officeer ansees med Embeds Fortabelse.

Skæer det i egennyttig Hensigt, skal en Underofficeer dømmes i det Mindste til Degradation, og en Officeer til Embeds Fortabelse, og under skjærpnde Omstændigheder, saasom naar Forbrydelsen foregaaer paa en saadan Maade, at det maa kunne indsees, at den lettelig kan lede til Mytteri, kan Straffen stige til Strafarbejde i 6 Aar.

§ 135.

Den, som paalægger sine Undergivne mere Tjeneste, end tilladt er, ulovlig fritager nogen af dem for Deeltagelse i Tjenesten, ikke iagttager den Orden, hvori de Undergivne